

14 VERSCHILLENDE NATIONALITEITEN EN EEN TAAL IN ANTWERPEN

Begin mei kwamen Esperanto-sprekenden uit 14 verschillende landen in Antwerpen samen om het 54ste Belgische Esperantocongres bij te wonen, dat plaatsvond samen met het Kanaalcongres en met de „Trilanda renkontigo“. Over het programma van dat congres hebt u reeds uitvoerig in onze vorige nummers kunnen lezen. Graag echter komen we terug op enkele hoofdpunten uit het programma, o.a. de officiële opening waar toespraken werden gehouden door professor Brugmans, rector van het Europa-College, en door de heer Haazen, voorzitter van het congrescomité.

Plechtige opening van het congres

De plechtige opening van het Internationale Esperantocongres Antwerpen 1972 werd door een 450-tal congressisten en verscheidene personaliteiten bijgewoond. Frankrijk werd vertegenwoordigd door de heer Pussit, consul-generaal, die het congres vruchtbaar werk toewenste. Daarenboven sprak hij de hoop uit dat het Esperanto spoedig over de hele wereld zou doordringen. Eveneens de consul van de Duitse Bondsrepubliek was aanwezig en belichtte het feit dat het Esperanto nu reeds mensen van alle nationaliteiten tot elkaar brengt, wat zeker de wereldvrede enkel maar kan bevorderen.

In naam van het Verbond van Vlaamse Cultuurverenigingen dat aan het congres zijn auspiciën verleende, sprak de heer Schandevijl, voorzitter, die eveneens directeur is van de Stedelijke Avondscholen in Antwerpen, waar officiële Esperanto-

cursussen worden gegeven. De heer Schandevijl zei om drie redenen een voorstander van deze internationale taal te zijn, nl. omdat ze het enige middel is om uit de Babelse spraakverwarring te geraken, omdat het een unieke methode is om de internationale verstandhouding te bevorderen en omdat de taal reeds in de hele wereld gebruikt wordt.

Het hoogtepunt van deze feestzitting was de toespraak van professor Brugmans, rector van het Europa-college in Brugge. Hij bekleemtoonde het feit dat de nood naar een internationaal communicatiemiddel in deze tijd steeds maar groter wordt en dat precies dat het Esperantisme ten goede komt. Oplossingen van wereldformaat laten steeds op zich wachten, maar naargelang de nood groter wordt, dringen ze in ieder geval door. De meeste mensen denken elkaar met behulp van vertalers en tolken te kunnen verstaan. Niets is minder waar, aldus de rector. Het werk van vertalers en tolken is zeer ondankbaar. Een vertaling is nooit een getrouwe weergave van wat er in de oorspronkelijke taal werd bedoeld. Sommigen hebben wel eens een „monde bilingue“, een tweetaalige wereld gepropageerd waarin men b.v. Chinees en Russisch zou moeten leren. Dat voorstel kan volgens de heer Brugmans niet aanvaard worden daar, welke talen men hiervoor ook zou nemen, ze steeds politiek gekleurd zijn. Iedere nationale taal is aan een bepaald land of aan een groep van landen verbonden. Daarom is het nodig een levende taal te kiezen die neutraal is. En zo is er maar een. Het Esperanto heeft al de noodzakelijke elementen in

zich. De nood aan één internationale taal naast al de andere talen bestaat en de mogelijkheid om dat te realiseren bestaat. In deze wereld van vrije tijd moet het mogelijk zijn dat iedereen deze taal op een minimum van tijd leert. Tot slot wenste rector Brugmans alle congressisten nog een aangenaam verblijf in Antwerpen toe.

Na de officiële instanties was het de beurt aan afgevaardigden van de vertegenwoordigde landen om aan de congressisten hun groeten over te maken. Spraken achtereenvolgens personen uit België, Nederland, Polen, Luxemburg, Duitsland, Italië, Frankrijk, Groot-Brittannië, Japan, Denemarken, Spanje en Oostenrijk.

Hierna werden de congressisten toe gesproken door voorzitter J. Haazen die in een stevig gedocumenteerde rede sprak over de Babelse spraakverwarring in de UNO, EEG en andere internationale organisaties. Esperanto kan hier een oplossing zijn. Spreker was ook van oordeel dat de taal een grote kracht heeft en dat sommige landen een welbepaalde en doelbewuste taalpolitiek voeren. Immers, langs de taal om kan vlot invloed worden uitgeoefend wat politiek en economisch voordeel met zich brengt. Het Esperanto wil geen taal vervangen, aldus de voorzitter, want de esperantist streeft naar behoud en respect voor alle bestaande talen. Het wil slechts een supranationale taal zijn naast andere bestaande talen.

Resolutie

Tijdens het congres werd een debat gehouden met de bedoeling vast te stellen hoe de Esperantobeweging er kan toe bijdragen kleine culturen te steunen. De besluiten van dit debat, die eveneens in een resolutie werden verwerkt, luiden als volgt:

Het congres stelt vast dat enerzijds de behoefte aan één internationale taal steeds groter wordt, maar dat anderzijds de bestaande culturen en cultuurtalen een rijkdom vormen die ten allen koste moeten gevrijwaard worden van overwoekering door bestaande nationale talen zoals het Engels, Frans, Russisch enz.

Om dat mee te helpen te verwezenlijken, stelt het congres voor aan alle Esperanto-organisaties het ge-

bruik van de internationale taal eveneens ten dienste te stellen van de bedreigde culturen, o.a. door vertalingen van literatuur van die taalminderheden zoals het Baskisch, Fries, Iers e.d. te bevorderen en door het organiseren van culturele bijeenkomsten die tot doel hebben deze kleinere culturen in het licht te stellen.

Een gedetailleerd verslag over alle andere activiteiten van dit congres kunt u lezen in het eerstvolgende nr. van „Sonorilo“, tijdschrift van de Belgische Esperantofederatie.

=====

ESPERANTO AAN DE LUIKSE UNIVERSITEIT

Over de invoering van universitaire cursussen over taalkunde en medische wetenschappen met het Esperanto als voertaal aan de Luikse universiteit, hebben we in ons nr. 5 van vorig jaar (sep.-okt.) reeds uitvoerig geschreven. Nog enkele laatste details kunnen hier toegevoegd worden.

Tot het erocomité van deze cursussen traden o.a. volgende prominenten toe: P. Struye, senaatsvoorzitter, A. van Acker, voorzitter van de Kamer van Afgevaardigden, P. Harmel, minister van buitenlandse zaken, C. Hanin, minister van Franse cultuur, F. van Mechelen, minister van Nederlandse cultuur, M. Destena, burgemeester van Luik, G. Mottard, gouverneur van Luik, Mgr. Van Zuylen, bisschop van Luik e.v.a.

We herhalen nogmaals dat deze cursussen toegankelijk zijn voor iedereen die minstens middelbare studies volbracht heeft en zich interesseert voor taalkunde of medische wetenschappen.

Aandacht!

Belangrijk is het te weten dat studenten belangrijke subsidies kunnen ontvangen. Zij moeten zich dan vóór 1 juli wenden tot „Someraĵ Universitataj Kursoj“, Boîte Postale 9, 4000 Liège, waar ook alle verdere inlichtingen kunnen verkregen worden.

Voor ieder vak (taalkunde en medicijnen) zijn vier cursusweken gepland. Het is mogelijk 1, 2, 3 of 4 weken deel te nemen.

CHINA IN DE VERENIGDE NATIES, OF DE REIS NAAR BABEL

(Ulrich Linz)

Toen Tsjoë-en-Lai, eerste minister van de Chinese Volksrepubliek, ter gelegenheid van een bezoek aan Moskou in de vijftiger jaren, een officiële ontvangst op het Kremlin bijwoonde, wandelde hij vol goed humeur door de zalen en schertste met zijn gastheren. Zijn woorden werden steeds door een tolk vertaald. Plots vroeg een hooggeplaatst Sovjetleider een beetje venijnig: „Maar, kameraad Tsjoë, waarom spreek jij altijd maar Chinees, hoewel iedereen toch weet dat je vloeiend Russisch kent?“

Het goede humeur van Tsjoë was weg. Kwaad antwoordde hij: „Je wilt altijd dat wij ons aan jullie aanpassen. Waarom kennen jullie geen Chinees?“

Het conflict tussen Moskou en Peking is zeker niet met dat incident begonnen, maar deze anecdoten wijst toch al op een groeiend zelfvertrouwen der Chinezen.

Toen de delegatieleider van Taiwan zijn afscheidsrede hield in de Verenigde Naties, sprak hij Engels hoewel het Chinees van bij de oprichting een van de vijf officiële talen is. De nieuwe delegatieleider van China, die naast zijn moedertaal verschillende andere talen machtig is, sprak de raad in het Chinees toe.

De toetreding van Communistisch China tot de V.N. en de activiteiten die hier het gevolg van zijn, zullen zeker het talenprobleem in deze organisatie nog ingewikkelder maken. Het aantal tolken zal erg toenemen, en het aantal documenten dat in het Chinees wordt uitgegeven zal zeker groter zijn dan tijdens de vertegenwoordiging door Taiwan. Wat nog meer is, het Peking-Chinees is niet hetzelfde als het Chinees uit Formosa. Daarom zullen heel wat uitgaven van UNO moeten herdrukt worden, zoals b.v. de postzegels.

De opkomst van de Chinezen op het wereldtoneel is dus een stap verder naar de chaos van Babel. Uit het Chinese standpunt, dat de naties uit de derde wereld wil be-

schermen, is het dus heel logisch dat zij het gelijkwaardige gebruik van ieders moedertaal in de Verenigde Naties voorstelt - te meer omdat Europeanen en Amerikanen wel eens graag van tijd tot tijd spotten met de Afrikaanse en Aziatische afgevaardigden die het nieuw-kolonialisme aanvallen met een correct Oxford-accent...

En wat valt er te zeggen over perspectieven voor het Esperanto nu deze evolutie zich voltrekt? Geen enkele andere staat gebruikt het Esperanto zo veelvuldig voor zijn informatie naar het buitenland als precies Peking. Anderzijds stellen we vast dat we sinds de grote culturele revolutie niets meer gehoord hebben over het Esperanto-onderwijs in China (tot in 1964 zijn de cijfers bekend; toen werd er aan veertien universiteiten Esperanto geïntroduceerd). Of moet de Chinees liefst maar zo weinig mogelijk contacten hebben met de vrije wereld?

Het tijdschrift „El Popola Ĉinio“, dat een massale verspreiding kent, bevat nu „een beetje minder Mao“...

China in de UNO biedt zeker enkele nieuwe, hoewel nu nog vrij vage, perspectieven.

UNO: IEDER JAAR ACHTHONDERD MILJOEN BLADZIJDEN!

In verband met de toetreding van de Chinese Republiek tot de V.N. kunnen we even volgende cijfers aanhalen: vorig jaar gaf de UNO in totaal achthonderd miljoen bladzijden papier uit. Prijs hiervan: ca. 150 miljoen Belgische frank, vrij van BTW... Verwonderlijk is dat niet met deze vijf werktalen. Iedere dag, zaterdagen en zondagen inclusief, krijgt men 600 bladz. tekst te verwerken. En dat alles wordt steeds netjes vertaald. Een klein detail: 80% van al deze vertalingen komt te laat.

Nu, na de toetreding van Mao-China laat alles voorzien dat het aantal bladen tekst per jaar het miljard zal bereiken.

En wie betaalt deze papiervloed? Alle landen die aangesloten zijn - of beter, de inwoners van de landen die aangesloten zijn. U dus ook. Iedere dag.

persknipsels

Tijdens de laatste twee maanden is het woord Esperanto weer dagelijks uit de zetmachines van onze kranten gerateld. Het Antwerpse congres is hier zeker niet vreemd aan geweest. Alle kranten hebben hierover vrij uitvoerig verslag uitgebracht terwijl sommigen er nog eigen commentaar aan toevoegden. Van Beeck in De Volksgazet wijst er speciaal op dat het Esperanto ook reeds in de internationale handel veld begint te winnen. Hij zegt daarenboven dat de verscheidene nevenactiviteiten tijdens het congres aantonen hoezeer het Esperanto bestaansrecht verworven heeft in de cultuur.

Max van de Velde in De Nieuwe Gazet geeft een kort historisch overzicht van de Esperantogeschiedenis en citeert daarenboven een hele reeks argumenten ten voordele van de internationale taal. "De generaties die momenteel reeds knoeiden om zich enigszins verstaanbaar te maken zouden we niet graag voor u naltellen.", aldus Max van de Velde, "In Oosteuropese scholen wordt al ernstig met Esperanto geëxperimenteerd, en West-Europa mag uiteraard niet achterblijven."

Van Tongen in Het Volk legt er net zoals zijn collega uit "De Volksgazet" de nadruk op wat er de laatste tijd op Esperantogebied gerealiseerd werd. O.a. vermeldde hij dat de Esperantocursussen ingericht in de Antwerpse stedelijke scholen nu voor het eerst gesubsidieerd werden door het bevoegde ministerie.

Enkele dagen later werd het talenprobleem opnieuw door D. van Tongen aangesneden. Hij vermeldde onder andere dat bijna 25 % van het personeel der Europese Gemeenschappen bestaat uit vertalers en tolken, wat een beduidende verspilling aan mankracht en energie inhoudt.

The Bulletin, een Engelstalig tijdschrift uit Brussel, zegt dat de Belgische taalproblemen een bewijs zijn voor de noodzaak van het Esperanto.

Het Volk en De Standaard publiceerden de integrale tekst van de resolutie die op het einde van het congres gestemd werd.

Om de congresstemming te beëindigen een onderschriftje van een foto in

Le Courrier d'Anvers (wie wist dat het nog bestond?): "Geen taalproblemen meer, leer Esperanto. Dat is het besluit dat men trekken moet na het wereldcongres (sic) in Antwerpen."

Grenz Echo in Eupen gaf een uitgebreide commentaar ter gelegenheid van het éénjarig bestaan van de Eupense Esperantogroep, waarin vermeld dat ook Duitse en Waalse Esperantisten de viering bijwoonden. Taalproblemen waren er echter tussen deze drie groepen niet, aldus de reporter die verklaarde er spijt van te hebben dat hij de taal van Dr. Zamenhof nog niet machtig was.

Syndicats en Le Peuple wijden in een artikelje van de hand van M. Van Aelst een kolom aan president Jonas van Oostenrijk die, aldus de krant, niet geaarzeld heeft om het Esperanto aan te leren en te gebruiken. Het is inderdaad zo dat de president tijdens zijn staatsbezoeken regelmatig Esperanto gebruikt. Een en ander bleek nog bij het bezoek van onze vorsten aan Wenen.

In De Nieuwe Gazet wijst Maria van den Brande er in een artikelenreeks over sociaal toerisme op dat het Esperanto in het toerisme reeds opvallende successen heeft geboekt. Ze citeert o.a. de Natuurvrienden en de Antwerpse dienst voor Toerisme waar naast prospectussen en een stadsplan in het Esperanto zelfs een gids beschikbaar is die de internationale taal machtig is.

In een interview met professor Godfrind, voorzitter van de raad van beheer van het Hoger Instituut van Vertalers en Tolken in Antwerpen, verschenen in Gazet van Antwerpen, lezen we dat de vertaler twee vijanden heeft, de vertaalmachine en het Esperanto. Professor Godfrind die beroepshalve uiteraard niet erg pro Esperanto is, verklaarde nochtans het volgende: als het Esperanto ooit doordringt dan staan alle vertalers en tolken natuurlijk zonder werk. Nochtans lijkt dit ons op het ogenblik nog niet mogelijk. De voorstanders van het Esperanto worden gedreven door het ideaal de mensen dichter bij elkaar te brengen dank zij een universele taal. Op het ogenblik is dat echter nog geen werkelijkheid.

«ESPERANTO PROGRAMITA»

- Zoals ook in het vorige nummer - en waarschijnlijk doen we ook in de toekomst zo voort - publiceren we de namen van alle personen die met onderscheiding in de 4 tests van de cursus "Esperanto Programita" slaagden:

Mevr. Ida Nissen, Middendreef 10, 2180 Kalmthout.

De Hr. Herwig Verleyen, Ige. Pijpestraat 35, 8100 Torhout.

De Hr. Nestor Van Meirvenne, Melselestraat 30, 2758 Haasdonk.

De Hr. Jacques Scalais, Kerkstraat 72, 3401 Walshoutem.

De Hr. Raimond Steenhout, Pamelstraat 296, 9400 Ninove.

De Hr. Herman van Keer, Groenlaan 18, 9360 Buggenhout.

Mevr. Maria Van Ginderen-Martens, Molenstraat 8, 2190 Essen.

Mej. Mie-Jef D'Hont, Hugo Verrieststraat 21, 8560 Vichte.

De Hr. Bart Vanduren, Frankensteinstraat 21, 3290 Diest.

De Hr. Louis Provinciael, Lode van Berckenlaan 365, 2200 Borgehout.

De Hr. Jos Van Thillo, Kruidenlaan 45, 2070 Ekeren.

Mej. Katrien Taeymans, Kapellestraat 3, 2400 Mol.

- Al deze personen hebben ondertussen reeds hun getuigschrift ontvangen.

- Wie deze nieuwe cursus voor zelfstudie nog wil volgen kan schrijven aan P. Peeraerts, Drakenhoflaan 97, 2100 Deurne. De gehele leergang met grammofoonplaten is voor slechts 370 fr. verkrijgbaar maar kan ook ontleend worden tegen betaling van de verzendingskosten.

HET «FONDAJO JAUMOTTE-LOQUET»

De Stichting Jaumotte-Loquet, door de vroegere voorzitter van de Belgische Esperantofederatie, Maurice Jaumotte, opgericht, heeft tot doel informatie over het Esperanto te verspreiden. Om dat te verwezenlijken werd een kapitaal bijeenge-

bracht waarvan de rente wordt besteed aan subsidiëring of uitgave van informatiemateriaal of cursussen.

Op het ogenblik bedraagt het kapitaal meer dan 142 000 fr.

Wie aan de verspreiding van het Esperanto in ons land wil meewerken, kan een betaling doen aan de "Fondajo Jaumotte-Loquet" via de "prk. nr. 2914 29 van Grégoir Maertens, Brugge 3. Alle bedragen, ook de kleinste, worden in dank aanvaard en gepubliceerd in "Sonorilo", het officiële tijdschrift van Belga Esperanto-Federacio.

WAARHEEN MET HET ENGELS?

Onder deze titel schrijft Don Harlow in het juninummer van "Esperanto" enkele interessante beschouwingen over het Engels, de taal die volgens het aantal personen die ze spreekt, na het Chinees vooraan op de wereldranglijst komt.

Het Engels zou op het ogenblik gesproken worden door ca. 300 miljoen mensen die deze taal als moedertaal hebben. Daarenboven zouden nog ca. 100 à 150 miljoen het Engels hebben gestudeerd als supplementaire taal. Dit betekent dat op de hele wereld één persoon op acht Engels begrijpt maar anderzijds dat slechts één op tweëntwintig vrijwillig of verplicht Engels heeft bijgestudeerd, m.a.w. buiten de Engelstalige wereld spreekt slechts één persoon op 22 Engels.

Verder haalt Don Harlow al de zgn. voordelen van het Engels aan en bespreekt ze. Hieruit blijkt duidelijk dat het Engels slechts één voordeel heeft, een voordeel dat in het Amerikaans meer en meer verdwijnt, nl. de eenvoudige zinsbouw. Maar ook dat is een van de grote voordelen van het Esperanto.

Andere zgn. voordelen van het Engels zijn de subtiele uitdrukkingmogelijkheden (idioms) en de woordenschat die uitgebreider is dan in welke andere Westerse taal ook.

Voor wie Engels kent van in de wieg zijn dat inderdaad grote voordelen. Wie het Engels als vreemde moet onder de knie krijgen staat voor een hopeloze taak.

Het Engels zal, ondanks zijn grote culturele back-ground, ondanks zijn finesses en zijn rijkdom nooit een geschikte wereldtaal kunnen zijn.

SUNO KAJ OMBRO SUPER ESPERANTUJO

- Dum la Rektoro-Brugmans honorigo, kie cetere ses esperantistoj estis invititaj, la profesoro klarigis ne scii kiel li devus komencian paroladon. Ni nun iomete samsence devus paroli al vi, kun la nura diferenco, ke ni ne scias kiel komenci, nek kiel fini. "Sunokaj Ombro" havis ĝis nun kiel celon montri al la neesperantistoj kiel nia lingvo aspektas, kaj al tiuj kiuj komprenas esperanton iomete prilumi kelkajn gratulindajn flankojn de la movado, kaj iomete kritiketi la, laŭ ni, malgratulindajn aferojn. Sed jen la problemo: en tiu ĉi postkongresa ripozperiodo preskaŭ nenio okazis kio estas inda aŭ malinda je laŭdo...
Ĉu denove paroli pri la jam tiel priparolita kaj -ata kongreso? Se jes, ni denove devus laŭdi, ĉar neniu riskis ĝis nun iel kritiketi, eĉ ne s-ino S. Amideanino kiu mendis hotelĉambron kune kun f-ino V. O. La Puk je la suda flanko de hotel Toerist, kaj kiu "pro administrativa eraro" devis tranokti vole-nevole kun la 87-jara A.P.F.D. De Groot el Nederlando kiu siavice estis mendinta unulitan ĉambron en la loka junulardomo... Eĉ ŝi ne plendis, nek li.
Sed laŭdi la kongreson signifus laŭdi nin mem, kvankam mi persone certe ludis unu el la plej malgrandaj roloj dum tiu ĉi okazintaĵo. Kaj laŭdi sin mem ne estas antverpena, ĉu...? Do...
- Serĉata: la redakcio de "Esperanto-Panoramo" deziras dungiti tajpist(in)on por regula kvankam ne ofta kunlaboro. La kandidat(in)o posedu bonan tajp-maŝinon kun tre neta litertipo, estu tre akurata kaj havu bonan konon de Esperanto kaj la nederlanda lingvo. Li aŭ ŝi loĝu prefere en la antverpena ĉirkaŭaĵo. Ni ofertas bonan salarion. Kandidatoj skribu al la redakcia adreso (vidu paĝon 1-an).
- Esperanto-kursoj: en la venonta numero de "E.-P." ni deziras publikigi liston kun ĉiuj organizotaj Esperanto-kursoj en la flandra lando. Ni insiste petas al la organizantoj de tiaj kursoj, ke ili sendu al ni antaŭ la 10-a de Aŭgusto, ĉiujn eblajn detalojn por publikigo (t.e.: loko, tempo, nivelo, profesoro, datro, prezo, libroj aĉetendaj, ktp.). Ni kalkulas je via ĉies helpo!
- En Antverpeno ĵus finis unuagradan kaj duagradan Esperanto-kursojn la profesoroj J. Haazen kaj C. Declerck. Ricevis oficialan diplomon deko da kursintoj. Por la lerneja jaro 1972-1973 tria perfektiga jaro estas antaŭvidata. Post la tri jaroj, la kursintoj ricevos diplomon egalvaleran al tiu de la hispana, franca, germana kaj aliaj fremdlingvoj.
- Korespondi deziras: s-ro Clifford H. Brown, P.O.Box 17511, Summer Christchurch 8, Nov-Zelando, pri diversaj temoj. Interŝanĝas temopostmarkojn stampitajn.

30 geknaboj 13- ĝis 16-jaraĝaj deziras korespondi. Skribu al Pionierhaus, DDR-Neuruppin, 195, Germanujo.

10-jara knabo Pavel Prihradsky, Nadlak H.P., 12 Jud.Arad, Rumanujo, deziras fariĝi amiko de geknaboj en Belgio. Li tre interesigas pri fotoj.

La programoj de la grupkunvenoj kaj eventuale aliaj tekstoj kiuj aperu en la venonta numero de "Esperanto-Panoramo" (aperdato 1-9-72), devas esti ĉe la redakcio, Drakenhoflaan 97, 2100 Deurne, antaŭ la 15a de Aŭgusto.

ANTWERPSE ESPERANTOGROEP "LA VERDA STELO"

Voorzitter: De Hr. J. Haazen, Groenstraat 12, 2510 Mortsel. T.: 40 07 76.

Vergaderingen: vrijdags om 20 u. in zaal "Capitole", Gemeentestraat 15, 2000 Antwerpen (1ste verdieping).

toegang vrij voor alle geïnteresseerden.

- 2/7 (zondag) - Wandeling door Lier, geleid door Mevr. Imelda Wuyts. Samenkomst om 14.30 u. voor het station van Lier (Leopoldplein). Wie per bus komt kan vertrekken in Antwerpen, Rooseveltplein zuid om 13.35 u. (aankomst Lier: 14.25 u.).
 - 7/7 - Literaire avond, m.m.v. verscheidene leden.
 - 14/7 - Documentaire films gepresenteerd door de Hr. R. van Eynde.
 - 21/7 - -geen vergadering-
 - 28/7 - Bezoek aan het laatste orgelconcert in de O.L.Vrouwekerk. Samenkomst om 19.45 u. voor café Hélène Fourment, Groenplein.
 - 4/8 - Toeristische kwis o.l.v. de heer R. Balleux.
 - 6/8 (zondag) - Wandeling in Bornem, o.l.v. de heer Muys. Samenkomst om 14.30 u. aan Bornem-Landhuis, nabij het gemeentehuis.
 - 11/8 - Documentaire geluidsbanden uit de geschiedenis van "La Verda Stelo" gepresenteerd door de heer J. Verstraeten.
 - 18/8 - -geen vergadering-
 - 25/8 - "Reisherinneringen": leden vertellen over hun deelneming aan Esperantocongressen, ontmoetingen e.a.
- !!!!!! Duid nu reeds vrijdag 10 november aan op uw agenda. Deze avond van 20.00 u. tot in de vroege morgen vindt in de zaal "Van Rijswijk" het grote bal van "La Verda Stelo" plaats. Alle leden, sympathisanten en vrienden worden hier hartelijk op uitgenodigd. Details in de volgende nummers van "Esperanto-Panoramo".
- Op herhaaldelijke vraag van vele, vooral jonge, leden en niet in het minst op aandrang van onze voorzitter, zullen geïnteresseerden begin september onder vrienden kunnen deelnemen aan een cursus klassieke dansen (Engelse wals, Weense wals, tango, cha-cha en quick-step). De cursus heeft plaats iedere maandag van 19.45 tot 21.15 u. vanaf midden september in de VTB-jeugdzaal, St.-Jacobsmarkt 45. Inlichtingen bij de secretaris, Paul Peeraerts (tel. 21 59 64 's avonds).

Lidmaatschap: 150 fr. op prk. 726 54 van La Verda Stelo, Deurne-Antwerpen.

BLANKENBERGSE ESPERANTOGROEP

Voorzitter: De Hr. F. Couwenberg, Koninginnelaan 14, 8370 Blankenberge.

Lidmaatschap: 150 fr. op prk. 5062 10 van mej. M.v. Mullem, Blankenberge.

BRUGSE ESPERANTOGROEP

Voorzitter: De Hr. C. Poupeye, F. de Goedelaan 17bis, 8000 Brugge. T.: 18358.

Vergaderingen: dinsdags om de 14 dagen om 20 u. in Strijdershuis, Hallestraat 14, 8000 Brugge.

Lidmaatschap: 150 fr. op prk. 4835 33 van Bruga Grupo Esperantista.

BRUGSE ESPERANTOVERENIGING "PACO KAJ JUSTECO"

Voorzitter: De Hr. F. Roose, St.-Klaradreef 59, 8000 Brugge. Tel.: 319 81.

Vergaderingen: donderdags om 20 u. bij een van de bestuursleden.

Lidmaatschap: 150 fr. op prk. 9939 49 van Mevr. Maertens, Brugge 4.

BRUSSELSE ESPERANTOGROEP

Voorzitter: De Hr. R. Jacobs, Gen. Eenensstraat 94, 1030 Brussel.

Vergaderingen: 's maandags om 20 u. in Hotel Excelsior, Vooruitgangsstraat 7, 1000 Brussel.

Lidmaatschap: 150 fr. op prk. 1230 48 van Esperantista Brusela Grupo.

GENTSE ESPERANTOCLUB

Correspondentie-adres: De Hr. A. van de Velde, Belgradostraat 43, 9000 Gent. T.: 23 56 40.

Lidmaatschap: 150 fr. op prk. 4769 82 van A. Van de Velde, Gent.

LEUVENSE ESPERANTOVERENIGING

Voorzitster: Mevr. A. Meurrens, Naamsestraat 78, 3000 Leuven. T.: 23950.

Vergaderingen: donderdags om 20 u.

Lidmaatschap: 150 fr. op prk. 4050 35 van Mej. Saelemaekers, Leuven.

ESPERANTOJEUGDGROEP ST.-KRUIS

Leider: Dirk Iserentant.

Correspondentie-adres: Hilda Lauwers, A. Rodenbachstraat 25, 8320 Brugge. Tel.: 35 145.

Lidmaatschap: 60 fr. op prk. 10364 89 van Guido Maertens, St.-Kruis.

Correspondentie-adres Kortrijk: De Hr. C. Vanbiervliet, Dudenaardesteenweg 158, 8500 Kortrijk. Tel.: 200 11.

■ ■ ■ **TELEX** ■ ■ ■

Brussel (ngi) - Tijdens zijn toespraak ter gelegenheid van de Felix Timmermanshulde in Brussel, op 12 juni jl., legde Karel Jonckheere er de nadruk op dat Timmermans ook in het Esperanto werd vertaald. ---

Hull, Groot-Brittannië (men) - Aan de universiteit van Hull in Engeland maakte men een statistiek over huwelijken bij Esperantosprekenden waaruit bleek dat 15 % ervan hun echtgenoot, resp. -genote, op een Esperantobijeenkomst voor het eerst ontmoetten. Een waarschuwing of een reden te meer om Esperantocongressen bij te wonen? ---

Kortrijk - Een nieuwe boekenlijst van de Stedelijke Bibliotheken in Kortrijk verscheen zopas. Een 800-tal titels in het Esperanto komen er in voor. ---

Mortsel-Antwerpen - Voor een maand werd in Mortsel bij Antwerpen de kunstgalerie "Studio La Mano" geopend. De eigenaar gaf aan de studio een Esperantonaam uit sympathie voor de Esperantobeweging. Adres: P. Reypenslei 56, 2510 Mortsel. ---

Dar es Salaam (aex) - In Dar es Salaam (Tanzanië) werd een colloquium gehouden van de Afrikaanse staten waarin unaniem werd aangenomen de Afrikaanse talen te steunen in hun strijd tegen de overwoekering door Europese talen. ---

Monaco (ec) - De internationale academie voor toerisme onder het voorzitterschap van Prins Rainier, zal een achttalig "reiswoordenboek" uitgeven. Een der acht talen is het Esperanto. ---

Beiroet (ec) - De Minister van Toerisme van Libanon heeft besloten de toeristische propaganda in de toekomst ook in het Esperanto te voeren. Aan gidsen zullen premies en andere voordelen worden toegekend voor het behalen van een Esperantodiploma. ---

Tours (eem) - Een Portugese arbeider is in Tours (Fr.) is overleden door gebrek aan doktersbehandeling. De bijgeroepen arts verstond geen woord Portugees en wist niet wat de stervende man hem wou vertellen... De dokter werd intussen aangehouden voor "onvrijwillige doodslag". Een triest fait-divers dat helaas in de medische wereld zeer frequent is. ---